

Bludičky.

Roman od — Jana Klecandy.

Ze první mou myšlenkou byl návrat do otčiny, netřeba mi povídati. Věděl jsem, když v Prusku zaláze se otevřely, že i u nás bude bezpečně, a tak jsem bez odkladu nastoupil cestu domů. — Brozanský dokončil své vypravování a oddechuvav si, zapil je notným douškem. „Mnoho jsem nevykonal, poněvadž jsem většinu času proseděl v zátiší pruského Boabitu, ale ani to nepřišlo na zmar. Dlužno uznati, že ti Průšáci jsou přece jen slušní lidé. — Poznal jsem již jako politicky nebezpečný člověk kriminální všech národů, mezi nimiž jsem se kdy zdržoval, ale všechnen respekt, když je v Prusku člověk vězňem politickým, pak s ním jednají ne jako se zločincem, ale spíše jako s dítětem nebo s nemocným. Měl jsem také dosti příležitosti stýkati se volně s ostatními choromyslnými, zejména s bratry Poláky z Poznańska. A tu — měli jsme k tomu času dost — snažil jsem se i mezi nimi připravovat půdu myšlenky všelovanské.“

„Což se vám nepochoybně dobře nedařilo,“ poznamenal Fortin. „Ba věru, je to práce těžká!“ vzdychl Brozanský. „A z nejednoho Poláka, jenž mi byl dříve upřímně nakloněn, udělal jsem si tím nepřítel, až došlo z Prahy potvrzení, že jsme dobří lidé a že nám nemají v další cestě překážet.“

„Jakže? Takové pěkné vysvědčení vám vystavěla rakouská policie?“ žasl Brozanský. „Nebyli jsme přece tak neprozřetelní, abychom se na ni odvolávali. Udali jsme adresu starého hraběte, přítele Celestina, a když přišla odpověď —“

„Pochopuji, pochopuji! Doporučení na papíře s hraběcí korunou. To ovšem i dnes ještě, když žijeme v době, jež trůny zvrací, dostačí, aby se člověku otevřely všechny dveře dokofán.“

„A tak jsme tedy dorazili do Berlína později, než bylo umluveno, a náš netrpělivý přítel zatím již zase byl pryč! — Když jsem poznal, že v Berlíně nejsem nic platen, obrátil jsem se k západu. Spěchal jsem do Paříže, kam vabila mne touha poznati z blízka ono morné sociální hnutí, jež tak velice podobá se snům o lidském štěstí, jimiž jsem se obíral, nežli jsem poznal svůj první úkol v boji za práva svého národa. Zůstali jsme v Paříži až do pádu trůnu Ludvíka Filipa, ale pak, dozvíraje se o tom, kterak již i u nás vše rychle spěje k převratu, pokládal jsem za svou povinnost navrátit se do otčiny. Tušil jsem, že se zde shledám s vámi, ale že skoro na prvním kroku se srazíme, jsem přece neočekával.“

„Patrný to pokyn osudu, jenž se k nám příznivě obrací,“ pln naděje řekl Brozanský. „Tak v jeden den, až na Křížku, sešli jsme se všichni, a rozhodl nás osud po celém světě. Však i Křížek asi za nedlouho přijde, ale nestihlo-li ho nějaké neštěstí?“

„A co nyní?“ tážal se Fortin. „Přišla chvíle, kdy dlužno jednati rozhodně. Dosud nejsem o zdejších poměrech náležitě zpraven. Z novin tam v říši jsem se mnoho nedozvěděl. Němečtí jsou rozkvašení, že Čechové odmítli účastenství ve frankfurtském parlamentě, a tak zprávy o událostech v Čechách jsou velice nespoehlivé a strannicky zbarvené. Musíme dříve poznati věci z vlastního názoru. Vy nepochoybně též mnoho nevíte o všem, co se zatím u nás dělo?“

„Neměl,“ odvětil vážně Fortin na žertovnou poznámku své ženy, „poněvadž kdyby se byla ukázala toho potřeba, byl bych jistě v době našel pomocnici. — Byli jsme v Paříži až do pádu červencového království,“ dodal, obrátiv se k Brozanskému.

„A jak ovšem jsem vás nemohl najít v Berlíně,“ zasmál se Brozanský. „A jaký vltir vás až tam zaval?“

„Týž zlý vltir, který nás v Čechách rozehnal,“ odpověděl Fortin. „Když jsme se rozešli, zaměřil jsem i já dle úmluvy k Berlínu. V Dražfanech vzbudil nás společný pas pozornost policie.“

„Aha, chtěli nepochoybně vědět, kde jste nechal svého etihodného otce!“

„Ano! Myslím, že byla to též shánka po hejtmanu Elbingovi, jehož patrně rakouská policie velice pečlivě hledala. Vyslýchali nás oba každého zvlášť, a všechny otázky vztahovaly se jen na to, proč jste nás opustil, zejména však, jak vypadáte a jak jste ošacen. A že se naše vylíčení vaši postavy navlas shodovalo, ale patrně lišilo od popisu, který jin byl nepochoybně poslán o onom bídnicu, propustili nás. Musili jsme však ještě zůstat pod dohledem v hotelu tak dlouho sedět, až došlo z Prahy potvrzení, že jsme dobří lidé a že nám nemají v další cestě překážet.“

„Jakže? Takové pěkné vysvědčení vám vystavěla rakouská policie?“ žasl Brozanský. „Nebyli jsme přece tak neprozřetelní, abychom se na ni odvolávali. Udali jsme adresu starého hraběte, přítele Celestina, a když přišla odpověď —“

„Pochopuji, pochopuji! Doporučení na papíře s hraběcí korunou. To ovšem i dnes ještě, když žijeme v době, jež trůny zvrací, dostačí, aby se člověku otevřely všechny dveře dokofán.“

„A tak jsme tedy dorazili do Berlína později, než bylo umluveno, a náš netrpělivý přítel zatím již zase byl pryč! — Když jsem poznal, že v Berlíně nejsem nic platen, obrátil jsem se k západu. Spěchal jsem do Paříže, kam vabila mne touha poznati z blízka ono morné sociální hnutí, jež tak velice podobá se snům o lidském štěstí, jimiž jsem se obíral, nežli jsem poznal svůj první úkol v boji za práva svého národa. Zůstali jsme v Paříži až do pádu trůnu Ludvíka Filipa, ale pak, dozvíraje se o tom, kterak již i u nás vše rychle spěje k převratu, pokládal jsem za svou povinnost navrátit se do otčiny. Tušil jsem, že se zde shledám s vámi, ale že skoro na prvním kroku se srazíme, jsem přece neočekával.“

„Patrný to pokyn osudu, jenž se k nám příznivě obrací,“ pln naděje řekl Brozanský. „Tak v jeden den, až na Křížku, sešli jsme se všichni, a rozhodl nás osud po celém světě. Však i Křížek asi za nedlouho přijde, ale nestihlo-li ho nějaké neštěstí?“

„A co nyní?“ tážal se Fortin. „Přišla chvíle, kdy dlužno jednati rozhodně. Dosud nejsem o zdejších poměrech náležitě zpraven. Z novin tam v říši jsem se mnoho nedozvěděl. Němečtí jsou rozkvašení, že Čechové odmítli účastenství ve frankfurtském parlamentě, a tak zprávy o událostech v Čechách jsou velice nespoehlivé a strannicky zbarvené. Musíme dříve poznati věci z vlastního názoru. Vy nepochoybně též mnoho nevíte o všem, co se zatím u nás dělo?“

„Nevím, poněvadž ani já neměl přímého spojení s domovem a z francouzských novin jsem se nedozvěděl též skorem nie. Vždyť tam ve Francii o existenci našeho národa, o naší minulosti a našich národních tužbách nemají ani potuchy. My Čechové jsme i francouzským vzdělaným posud plemenem cikánským a mají pro cikány i Čechy docela stejné jméno. Dívalit se na nás až posud břežlemi, jež byli naši milí sousoobný muž měl ruce svázaný.“

„Ale vy přece staral jste se v tom směru o nápravu!“ ptal se Brozanský. „Cinil jsem v té věci, co bylo možno! Zejména jsem poukazoval k našemu blízkému příbuzenství s Poláky i Rusy, kteří mají v Paříži své četné kolonie, ba i školy. Bohužel, že naši bratři též skoro nic o nás nevědí a vědět nechtějí!“

„Ano, ano! Ta slovanská vzájemnost,“ vzdychl Brozanský. „I nás již dávno všechno vře láskou ku všem Slovanským, a právě to slovanské vědomí vyvolalo v našem lidu největší zážrak, ale jinde posud málo o nás vědí. Leč doufáme, že nová doba i v tom přinese obrat. Ale nyní!“ obrátil se Brozanský k Celestině, „dost jsme se napovídali o politice a potřebě, abychom si řekli ještě něco o sobě, o svém životě. — Tak nechtěl jsem vás zlý osud hned v první den vašeho mladého štěstí vyhnat do světa, ale doufám, že tím spokojenost vaši nepodryl.“

„Při slovech těch Brozanský, vzepokojen tím, co mu byl již Fortin nadhodil, pohlížel pátravě na Celestina. Bylo mu patrně, že slova ta dotkla se mladé ženy jako si trpec, leč přemohla se a s veselou tváří odpověděla: —“

„Kdyby nebylo toho, že na čas zvrátili naše plány do budoucnosti, nemohl bychom si věru na osud stěžovati. Donutil nás vydati se na svatební cestu, trochu dlouho ovšem —“

„A dosud jste se ani pořádně neusadil,“ dorážel Brozanský. — „Ale teď ovšem bude jinak! Jar doma, doma, kde však čeká váš útulný koutek v Krakovské ulici.“

„Brozanský čekal, že Fortin i Celestina při slovech těch vpadnou mu do rukou, však vida je oba zamlklé, řekl si v duchu, že zde přece jen není vše v pořádku a že bude potřeba pátrat po příčině a hledati prostředky k nápravě.“

„Nu, což?“ durdil se žertovně. „Mléte, patrně se stěžujete, aby starý přítel, jehož jste adoptovali za svého otce, nechtěl s vámi i koutek ten se sdílet!“

„Máme ještě některé pochybnosti,“ odvětil Fortin. „Ale usadíme-li se v Krakovské ulici, pak počítáme vás k rodině a jinde se usadit nesmíte.“

„Ano, tak to již bylo mezi námi ujednáno, a vy nesmíte ani odmlouvati,“ řekla Celestina, hroziv mu žertem.

„Však neodmlouvám! Sám jsem odmívil, poněvadž toužil býti s vámi. Ale nelekajte se. Budu pěkně jako starý výměnkář sedět ve své světničce a mezi vás se příliš vtírat nebudu, leč když mě zavoláte. Nehoríte se! Stárnu a nemám vlastního krbu rodinného, ehei se aspoň při vašem štěstí ohřátí. Leč nyní již bude čas, abychom pomýšleli na odpočinek. Bude to zase první noc na půdě naší drahé Prahy.“

Po krátkém rozloučení odebral se Brozanský do svého hostinského pokoje, utvrzen v domněnce, že u Fortinů není, jak by býti mělo.

XLIV.

Den 15. května v památném roce 1848 byl pro Prahu více než jiná léta polovlivním svátkem. Ze všech stran království, z družné Moravy, ba i ze Slezska a ze Slovače seházela se nesčetná procesí do hlavního města Čech, aby navštívila stříbrný hrob svatého Jana Nepomuckého na Hradčanech. Silnice ku Praze vedoucí od ranního šera již hemžily se zástupy zbožného lidu a seláskými i panskými povozy, železnic v četných vlnách přivážela pouťníky a pouťníce až z nejdálších končin českých vlastí. Někteří dojížděli do pražského nádraží, jiní, aby aspoň část pouťi vykonali pěšky a nevjížděli do hran města, k němuž zejména v tyto dny pohlíželi s posvátnou úctou na železném oři, kterýžto moderní dopravní prostředek zdál se jim býti přece jen trochu svátáckým, sestupovali na posledních stanicích před Prahou, aby ku hrobu svatého Jana dorazili, jak se na pouťníky sluší, zrozní potom a pokrytí prachem silnice.

Po celý den hlaholily ulicemi pouťnické písně — písně české, ač ovšem tu a tam i některé německé prozřívající svým německým prozříváním se přibíhávalo mezi tituly zrozněného patrona,

Ulice vypadaly, jakoby je posrtrými květy posypal. Pantáfové

i panimámy, šuhajové i děvčátky v prostých i bohatých národních krojích, vlnili se v zástupech větších i menších celou šífkou ulic, tak že na některých místech sotva bylo možno projíti. Takový obraz ovšem poskytovaly ulice pražské v předvečer národního svátku rok co rok, leč letos neslo se vzduchem eosi, co dodávalo tomuto obrazu jakéhosi obzvlášť srdečného rázu a slavnostního jasu.

Pražané vidali ovšem bohré venkonvany vždy rádi. Jednak proto, že přicházeli s nimi oslavovati svatého, jenž v celém národě požíval tehdy veliké úcty, jednak i proto, že zbožní pouťníkové přinášeli hodně mnoho peněz, jež v Praze utržili. Také mezi nimi nacházeli obyvatelé pražští hodně mnoho strýčků a tet i jiného příbuzenstva, od nichž Pražané dožívali se o svých rodných oběch neb o místech, kde druhdy stála kolébka jejich otců nebo dědů. Ale jak již mezi velkoměšťáky a vesničanými bývá, vítali Pražané své hosty s jakýmsi dobromyslným úsměskem nebo shovívavým pohrdáním, jež bohré vesničané spláceli špatně zakrytým nevděkem. Zástupové lidu vítali procesi veselými usměvavými tvářemi a různými škodolibými neb vtipnými poznámkami, na něž sedláci, došťaly-li se jim k sluchu, neméně řízně odpovídali.

Tak bývalo jiná léta, však letos přicházeli venkonvaní s ořima dychtivě zářícíma, s tvářemi radostí rozpalenými. A Pražané vítali je nikoliv německými poznámkami, jimiž druhdy projevovali rádi tu svou převahu, ale okázale a s nadšeným jásotem, tím větším, bylo-li na hostech patrně, že přicházejí z velké dálky — ze zemí sesterských. Zejména na hlavních ulicích, na kamenném mostě a náměstích přes tu chvíli docházelo k výjevům radostným a pohutným.

Tu mladík bystré tváře a oči radostí jiskřící se zamával čapkou nad hlavou a vzkřikl na procesi, tisíce se v davu chodů: „Vítejte nám, bratři!“ Jinde stařeš dovolal se svornostensku podbradkou na hlavě vylezl na lavičku pod stromy Nocé aleje, přiložil ruce k ústům a zauhoul do davu: „Sláva vám, bratři Moravané!“

A provolání to s nadšením opakováno celými zástupy, mávano klubouky i šátky, a kdo mohl otvíral své objeti.

Pokračování.

V starém Egyptě.

Obyvatelstvo starého Egyptu věřilo, že většina nemocí pochází z nepřiměřené potavy a že jest nutným každý měsíc se tři dny za se-

Muži a ženy, otcové a matky, zac hraňte své zdraví pro blaho a štěstí Vaše a Vašich drahých.

Zdarma -- úplně zdarma všem!

Pište ještě dnes, a zdraví, síla a svěžest bude vám odměnou. Zvláštní nabídka krajanům.

Upozorněte na ni vaše přátelé. Zašleme vám našeho vyborného léku krabičku na týden na zkoušku. WHEELEROVO BYLINNÉ THÉ. Téměř 30 let užíváno a známo po celém Soustátí a za hranicemi. Což jest nejlepší dovedění, ješto dobrý lék chváli se sám sebou. Jest to všeobecný domácí lék, složný z 12 různých kořenek, kůr a lupen (žádné nerosty) docela neškodných, a možno je dáti nejmenšimu dítěti nebo nejstarší osobě s žádnými výsledky. Po našem thé nejsou počítovány špatné výsledky, ani bolesty, ošiprný pocit ako při užívání všech jiných prostředků, takových jako pinlek atd. Jest to prostředek, dodávající zdraví, krásy a síly celé soustavě. Chuf jest příjemná. Mnoho lékařů, po vyzkoušení zásluh tohoto thé, odporoučí nyní užívání jeho jakožto rodinného léku a pravi, že není lepšího. Máte-li bolení hlavy, je-li vám špatné od žaludku, je-li soužení žaludecními větry, nadýmáním, bolestí v zádech, bolestí na straně, nastuzení, kašlem, bolestí na obtíženi v kterékoli části těla, nespavostí, rozčileností a podrážděností, je-li vám špatně, vezmete si dávku tohoto thé a úleva bude vám odplatou. Wheelerovo thé ješ silitec jakter a ledvin, a jistě úlevu v nezáživnosti, jež jest příčinou skoro všech btiží. Wheelerovo thé poskytlé úlevy

při zácpě, kyselosti v žaludku, žlučnatosti, obtížném trávení, jaterních obtížích, bolestech hlavy, bolestí v zádech, nezaktivnosti, malári, kašli, nastuzení, bolavém hrdle, revmatismu, neuragit, duš, bolestí v boku, bolestí v křtí, rozčilenosti, zemlednosti, ztrátě chuti k jídlu, ospalosti, žlutence, pupenech, vyrážce, svrabu, vodnatelnosti, srdeční vadě, boulech, nádorech, líšlech, zastaru všech bolestech a všech nepořádech krve. — MATKY, přispějte vašim slabým, bledým dítčákům ku pomoci, dokud máte v dosahu lék jistý a spolehlivý a budete-potěšeny z pohledu na zdravím zářící miláčky. Thé se může osadit a dát do něho smetanu, je-li libo, jako do obyčejného thé. Děti je rádi pijí a často budou se po něm ptáti. Jest úplně neškodným. Aby všichni naši krajané a čtenáři „Pokořku“ měli příležitost zkusit toto vyborné léčivé thé, tu činíme ZVLÁŠTNÍ NABÍDKU. Pošleme vám zdarma poštou na týden na zkoušku naše vyborné léčivé thé a krabičku pojednávající o různých nemorech Č. PLNĚ ZDARMA. Po využití thé, požáte, jak dražebcovský lék jest tu pro nemocné i jejich rodiny. Zkouška vás přesvědčí! Pište ještě dnes, český nebo anglicky! Adresa: THEOPHOLINE REMEDY CO., 167 So. Bend, Ind. Marie Votýpka, říditelka českého oddělení.

Dr. F. J. Kálal, český lékař a ranhojič. Úřadovna v Karbném bloku, číslo na koje 301. — Tel. Doug. 1761. Úřadní hodiny: Od 10. do 12. odpo. od 2:30 do 4:30 dopoledne. 2. odpo. Obydlí 2804 Chicago St.

Dr. F. A. Sedláček OMAHA, NEB. ÚŘADOVNA: 1270 So. 10th Street proti Hotelu Prague. Tel. Red 4612. RESIDENCE: 1451 So. 11th Street Tel. Douglas 4286. Dozvoleté s Dr. Allisonem v nemocnici. V ÚŘADOVNĚ od 2 do 5 hod. odpo. od 6:30 do 8 hod. večer. V neděli od 10 do 1 hod. odpo.

Krajané, kteří do Omahy zavítáte, neopomeňte navštívit starého známého majitele **HOSTINCE A RESTAURANTU,** v čísle 1516 Dodge ulice. Jest to v samém středu města — půl bloku od pošty! Právě importované pilsenické, jakož i znamenité Lempovo pivo stále čerstvé na čepu. Říchný restaurant požívá té nejlepší pověsti pro svou čistotu a chutně upravená jídla. — Vzorá obsluha zaručena! 8-17

\$5000 až \$7000 ročně
MOŽNO LEHCE VYTĚŽITI NA 10ti AKROVÝCH
Farmách ve Floridě.
NĚCO MÁLO HOTOVĚ, ZBYTEK NA LEHKÉ MĚSÍČNÍ SPLÁTKY
Jedna příležitost v životě. Úroda jednoho roku několikanásobně zaplatí za pozemek. 10 akrů Vás učiní neodvislým po celý život. Městský lot v Santa Rosa, 50x125 st., zdarma s každou 10ti akrovou farmou.

Naše železná záruka neb peníze zpět.
Já, Chas. E. Cessna, předseda Santa Rosa Plantation Co. slibuji a zavazuji se vrátiti kterémukoliv odpuštno všechny peníze, které splatili naši společníci za koupení jím pozemek, pakliže během devadeseti dnů po uzavření koupi sáhne, že řečený pozemek není právě takovým, za jaký je nabízen buď mnou neb společností Santa Rosa Plantation Co.
Mám nyní uloženo 2 Metropolitan Trust Savings banky dosti peněz ku krytí všech peněz smlouvek na tento pozemek.
Santa Rosa Plantation Co. předseda.

Uvažte tyto fakta pozorně.
Tento pozemek se nachází na poloostrově Choctawhatchee, ve Washington County, na Floridě, jeden z nejlepších krajů na jihu. Pouze malá vzdálenost od velkého města Pensacola. PŮDA JEST HLUBOKÁ, ČERNÁ a PÍSKEM PROMÍCHANÁ, na níž vypěstovat možno sklizeň všeho druhu, ovoce neb zelenin, korny neb jiných polních plodin. Můžete lehcě vypěstovati dvě neb tři sklizeň každého roku na tom samém pozemku. ÚRODA VÁS NIKDY NEZKLAME. Jest zde více deštů nežli máme ve státu Illinois. Nikdy nemusíte zavodňovat. Můžete pěstovat pomeranče, brozny, pčesy, hrůšky, pekany, všeho druhu jahody, irské brambory, slajské brambory, řepu, fazole, cerel, melouny, tabák atd. atd. Tyto plodiny vynesou od \$200 do \$1000 z akru ročně. **DOBŘE TRHY a VYSOKÉ CENY PRO VŠECHNY PLODINY.** Oračová farma má ceny od \$1000 do \$2500 za akr. Můžete naléztí lepší příležitost?

Jest zde dosti práce k dostání. Tři velké pily. Dívčí zde dostanete za velkoobchodní ceny. Dostí dobrý domov za \$25 až \$50.00. Jest zde velké množství všeho druhu ryb, též ústřice, raky a malá zvěř. **VÁŠE ZIVBYTI VÁS NE-STOJÍ TAKRKA NIC.**
Florida jest nejzdravějším státem ve Spojených Státech. ŽÁDNÁ ZIMNICE, KOMARI, MOUCHY, BROUCI, HADI NEB ALIGATOŘI. Tráva na těchto pozemcích jest teď po kolena. Nejlepší známá klima. **OMRZLINY A SLUNEČNÍ ÚZEH JSOU ZDE NEZNÁMY.**
Požádejte si o naši literaturu a vyšetřujte tento pozemek. Budete toho litovati, pakliže tak nečiníte. Pozemek se rychle prodává. Pište nám dnes neb pošlete kupon. Pamatuje si, že každý akr tohoto pozemku jest zaručen, každý slib bude splněn do posledního písmeny a každé udání jest absolutně pravdivé.

Zašlete tento volný kupon dnes
Santa Rosa Plantation Co., B-2
411 Northwestern Bldg.,
Cor. Lake St. and Fifth Ave., Chicago, Ill.
Pánové: Zašlete mně laskavě úplné bezplatně Vaši literaturu a popis obhledě Vašich Floridských pozemků, jakož i vzorky pody.
Jméno
Číslo a ulice
Město Stát